Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

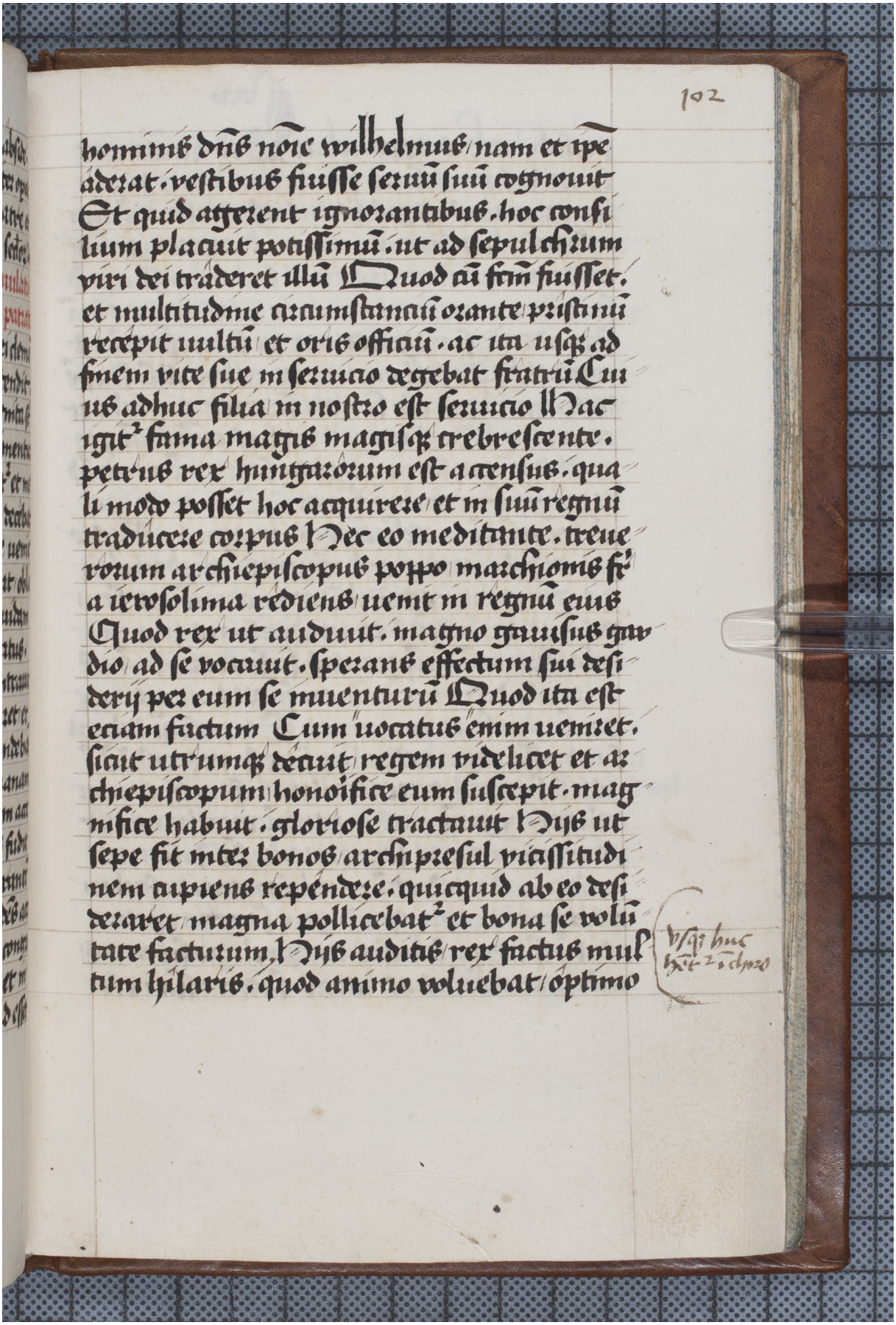

hominis dñs noie wilhelmus/ nam et ipe
aderat. vestibus fiusse seruū suū cognouit
Et quid afferent ignorantibus. hoc consi
lium placuit potissimū. ut ad sepulchrum
viri dei traderet illū Quod cū fiēm fiusset.
et multitudine circumstantiū orante/ pristinū
recepit uultū/ et oris officiū. ac ita usq; ad
finem vite sue in seruicio degebat fratrū Cu
ius adhuc filia in nostro est seruicio Hac
igit² fama magis magisq; crebrescente.
petrus rex hungarorum est accensus. qua
li modo posset hoc acquirere/ et in suū regnū
traducere corpus Hec eo meditante. treue
rorum archiepiscopus poppo marchionis fi
a ierosolima rediens/ uenit in regnū eius
Quod rex ut audiuit. magno gauisus gau
dio/ ad se vocauit. sperans effectum sui desi
dery per eum se inuenturū Quod ita est
etiam factum Cum uocatus enim uenisset.
sicut utrumq; decuit/ regem videlicet et ar
chiepiscopum/ honorifice eum suscepit. mag
nifice habuit. gloriose tractauit His ut
sepe fit inter bonos/ archipresul vicissitudi
nem cupiens rependere. quicquid ab eo desi
deraret/ magna pollicebat² et bona se voluī
tate factuum. His auditis/ rex factus mul
tum hilaris. quod animo voluebat/ optimo

vsq; huc habet² a chyro